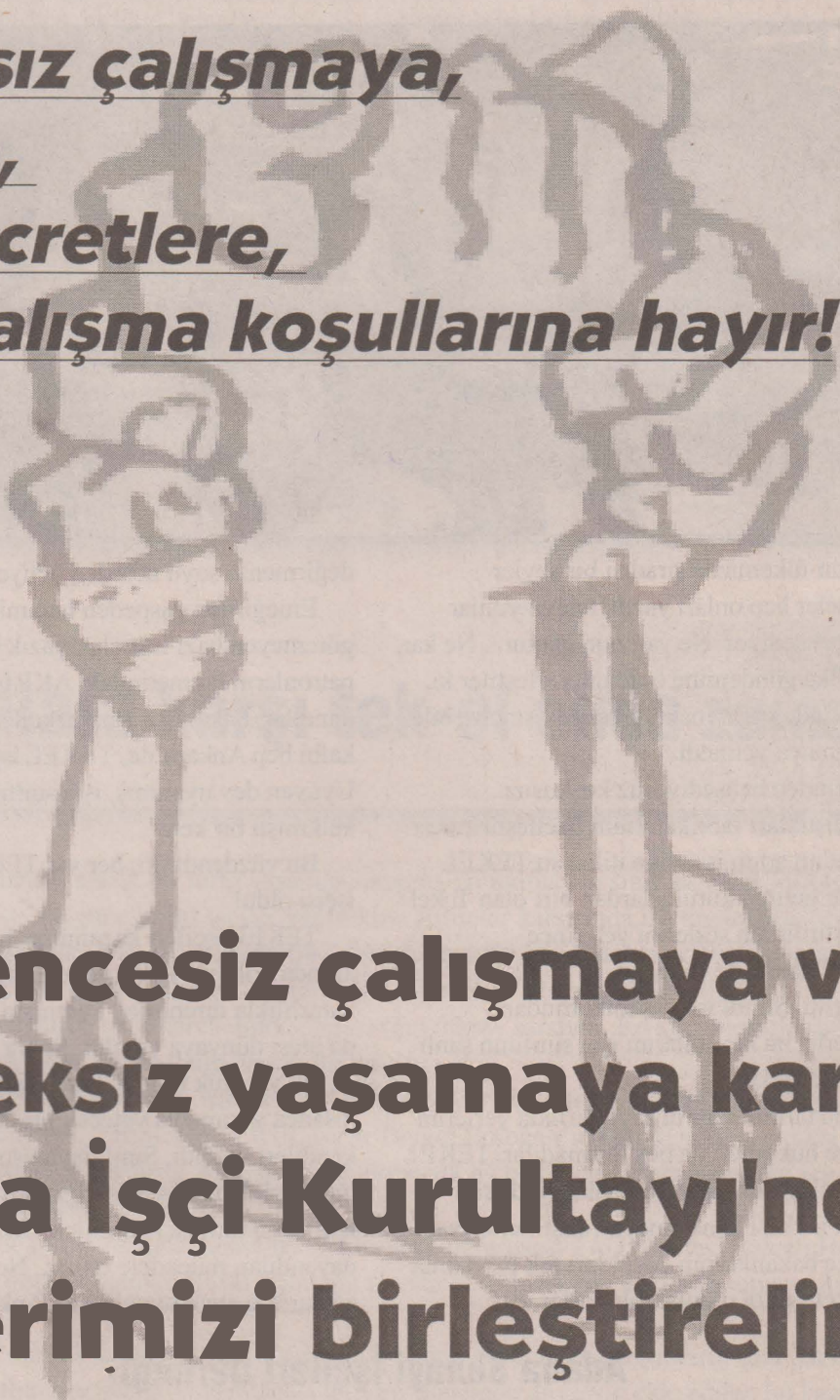
Sanayi İşçileri Bülteni

Köle değil işçiyiz, örgütlüysek güçlüyüz!

İşçi Bülteni Özel Sayı: 542
Fiyat 25 Kr. Mart 2010

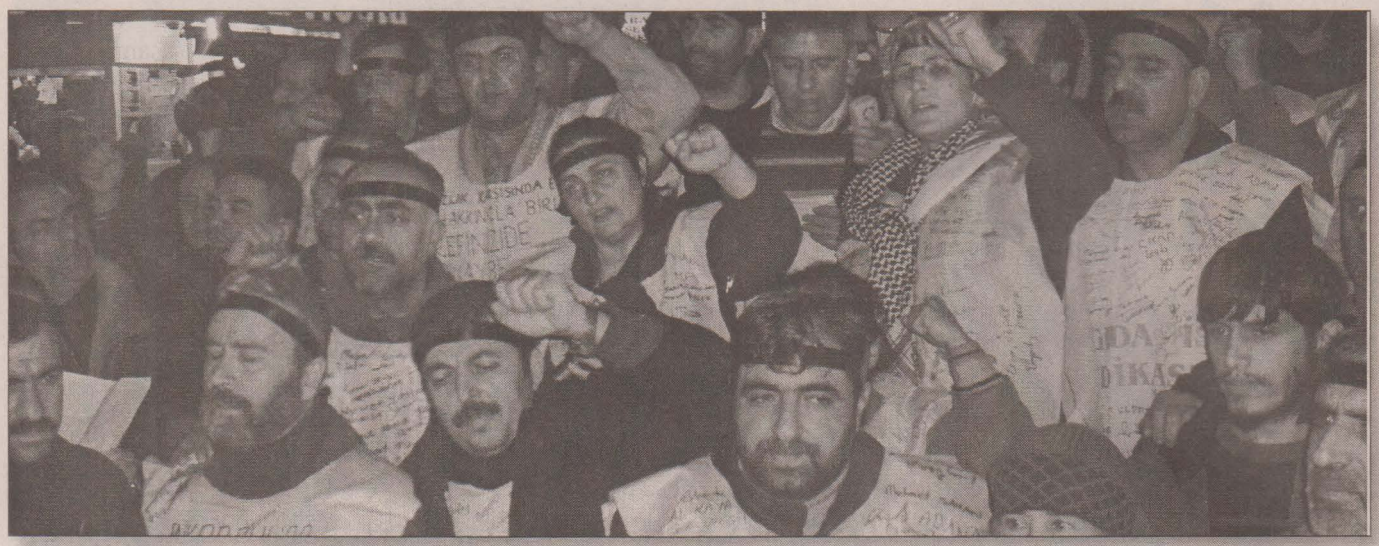
Sigortasız çalışmaya, işsizliğe, düşük ücretlere, esnek çalışma koşullarına hayır!

Güvencesiz çalışmaya ve geleceksiz yaşamaya karşı, Adana İşçi Kurultayı'nda güçlerimizi birleştirelim!

TEKEL işçilerinin çaktığı bir ilk kıvılcımdır...

Sırada daha büyük yangınlar var!

Yaklaşık 3 aydır ülkemizde sıradışı bir şeyler konuşuldu. Gazeteler hep onları yazdı, televizyonlar sürekli onlardan bahsediyor. Ne yağmur, çamur... Ne kar, soğuk, fırtına... Ülke gündemine öyle bir yerleştiler ki, düzen güçleri arasında yaşanmakta olan çekişmeler bile onların sesini boğmaya yetmedi.

TEKEL işçilerinden bahsediyoruz kuşkusuz.

Onlarca yıl çalıştıkları fabrikalarının özelleştirilmesi yetmezmiş gibi, adım adım işsizliğe itilen şu TEKEL işçileri. En çok kâr getiren kuruluşlardan biri olan Tekel işletmeleri özelleştirilirken seslerini yeterince duyuramamış, bu nedenle de saldırıyı engelleyememişlerdi. Şimdi ise yaşadıklarından çıkardıkları derslerle, bu kez adlarını işçi sınıfının şanlı direniş tarihine yazdırdılar.

Elbette onlar bu tarihin onurlu sayfalarında yerlerini alırken sermaye ve hükümeti de boş durmadılar. TEKEL işçileri için "yan gelip yattılar, yetim hakkı yediler" alçakça yalanlarla herkesi kandırmaya çalıştılar. Oysa Tayyip Erdoğan ve bakanlarının çocukları tek bir damla ter akıtmadan şirket sahibi oldular, oluyorlar. Bu değirmenin suyu nereden geliyor dersiniz?

Emeğimizi gaspeden haramilerin biriktirdiği servetleri göremeyen bazı insanlar, yazık ki, Amerika ve büyük patronların hizmetindeki AKP hükümetinin yalanlarına kandılar. Fakat işçi ve emekçilerin büyük çoğunluğunun kalbi hep Ankara'da, TEKEL işçileriyle birlikte çarptı. Uyuyan dev uyanmış, işçi sınıfı zalimlere karşı ayağa kalkmıştı bir kere.

Bu yüzdendir ki, her yer TEKEL, herkes TEKEL işçisi oldu!

TEKEL işçileri kazanılmış haklarını korumak, 4/C adı altında köleliğe mahkum edilmemek için örnek bir kararlılıkla direndiler. Direnişin yankısı tüm ülkeye, daha da ötesi dünyaya yayıldı. Sonra birde baktılar herkes Tekel, tek yumruk olmuş. Fark etiler ki, güvenceli bir iş ve insanca yaşamaya yetecek bir ücret isteyen sadece kendileri değildi. Sınıf dayanışması, TEKEL işçilerinin tüm zorluklara dayanabilmesini sağladı. Sadece kendileri için değil tüm işçi sınıfı için direnmenin onuruyla dayandılar, mücadele ettiler. Ne devlet terörü, ne sendika ağalarının ayak oyunları ne Ankara'nın ayazı, hiçbiri

Adana Sanayi İşçileri Derneği
Tel: 429 51 82
si_der@hotmail.com

direnen TEKEL işçilerini yıldırmadı.

Ankara'da direnen sadece 12 bin TEKEL işçisi değil, sömürücülerin karşısında koca bir Türkiye işçi sınıfı vardı. Her milliyetten ve mezhepten insanları aynı safta buluşturan çadırların yaratıcısıydı onlar. Ne cinsiyet ne milliyet ne mezhep ne din ayrımı vardı o çadırlarda. Çadırlardan bir ülke kurmuşlardı oracıkta ve herkes kardeşçe, barış içinde yaşıyordu. İçerde en güzel direniş ve kardeşlik türküleri söylenirken, birlikte halaylar, horonlar, zeybekler oynanırken kavga devara etti. İşte bu yüzden, sömürücü zorbalara karşı tek bir di:, direnişin dilini konuştu işçiler.

İşçi sınıfına yakışan da buydu.

TEKEL işçileri bu ülkede bir gerçeği yeniden hatırlattılar; İşçi sınıfının gücünü... Haklı olmanın kazanmak için yetmediğini, bunun yanı sıra örgütlenmek ve de mücadele etmek gerektiğini bizlere öğrettiler.

Onlar, kendileri gibi sömürülen milyonlarca işçi ve emekçiye, emeği için dövüşemeyenin onuru için de dövüşemeyeceğini bir kez daha hatırlattılar. Emek de onur da öyle kutsal değerlerdi ki, hiç bir haraminin sofrasına meze edilemezdi. TEKEL işçileri şuan direnişe ara vermiş olsalar bile, bu değerler uğruna kavga vermeden yaşamanın, yaşamak olmadığını hatırlattılar.

Şimdi ise söz sırası bizde!

Herkese iş ve iş güvencesi için, insanca yaşamaya yetecek bir ücret için, onurumuzun ve emeğimizin bir avuç asalağın sofrasına meze olmaması için direnme sırası bizlerde. Unutmamalıyız ki, ancak mücadele etmesini bilenler kazanabilir ve eninde sonunda haklı olan kazanacaktır. Haklı olan ise, emeğiyle yaşama savaşı veren bizleriz.

İşte bu yüzden, TEKEL işçilerinin açtığı yoldan yürüyerek önümüze bir işçi kurultayı hedefi koyduk. Ortak sorunlarımıza karşı ortak çözümler bulabilmek, işçilerin iktidarda olacağı bir düzene giderken, kürsüsünün işçilere ait olacağı bir kurultay hayata geçireceğiz. Kendi geleceğimizi kendimiz çizebilmek için kendi sözümüzü söyleyeceğimiz bu kurultay çalışmasına tüm işçi kardeşlerimizin katkısını bekliyoruz.

Saldırılara karşı tek-el olma zamanı!

Yıllardır içten içe mayalanan, ancak bir türlü yaşadığı sıkışmışlığı aşamayan sınıf hareketi TEKEL Direnişi'yle birlikte yeni bir düzeye ulaştı. Bugüne kadar işçiler yaşadıkları sorunlar karşısında işletmelerinde çeşitli direnişler gerçekleştirmişler, sendikalaşmaya çalışmışlar ancak bu direnişlerin çoğu kendi dar sınırlarını aşamadığı için başarısızlıkla sonuçlanmış ya da kısmi kazanımlar işçi sınıfının geneline maledilememişti.

İşte şimdi yaklaşık 2 yıldr süren sınıf hareketindeki çıkış tüm ülkeyi sarsıyor. En küçük direniş bile kendi dar sınırlarını aşıp tüm işçi emekçilere moral verip örnek oluyor.

İşte Emine Aslan, işte Gülistan Kobatan, işte MEHA Tekstil işçileri. Şimdi ise onların ışık olduğu bu yolda TEKEL işçilerinin şanlı yürüyüşü... Binlerce TEKEL işçisi Tayyip Erdoğan'ın tehtidlerine, sendikal bürokrasinin oyalamacı-ihanetçi tutumlarına ve her türlü zorluğa karşın ikibuçuk ay boyunca sadece kendileri için değil tüm işçi ve emekçiler adına da direniyorlar.

Sadece TEKEL işçileri değil direnenler. Adana'da Çukurova Üniveristesi Tıp Fakültesi Balcalı Hastanesi'nde çalışan ve Dev Sağlık İş'te örgütlü bulunan 1200 işçi uzun süredir verdikleri mücadelenin sonucunda taşeronu kovmayı başardılar.

"Sağlıkta dönüşüm" adı altında sağlığın alınıp satılan mal haline getirildiği, çalışanların tüm haklarının gaspedilmek istendiği, taşeronlaştırmanın yaygınlaştırıldığı bir dönemde direnişle elde edilen bu kazanım, sermayenin saldırılarına iyi bir yanıt oldu. Özellikle TEKEL işçilerinin 4/C adı altında köleliğe mahkum edilmeye çalışıldığı bir dönemde Balcalı sağlık emekçileri, sadece kendileri için değil tüm işçi sınıfı için örnek bir kazanıma

imza attılar.

Yine Arçelik bünyesinde taşeron firmada çalışan ve haklarını aradıkları için işten atılan 178 işçi yaklaşık 1 yılı aşkın süredir verdikleri mücadelenin karşılığını aldılar. Arçelik'in sendika düşmanı tutumuna rağmen direnerek kazanan Arçelik işçileri sendikalı olarak, toplu iş sözleşmesi yapma hakkı kazanarak işe dönmeyi baardılar.

Halen bu yolda yürüyen Marmaray işçileri var. "Asrın projesi"nde çalışan Marmaray işçileri ücretlerinin iyileştirilmesi, çalışma koşullarının düzeltilmesi için direnişe çıktılar ve TEKEL işçilerin açtığı yoldan kararlılıkla yürüyorlar.

Marmaray işçilerinin ardından bu kez Kocaeli'de bulunan Akkardan işçileri direniş saflarında yerlerini aldılar. Kocaeli'nin Gebze ilçesinde kurulu bulunan ve otomotiv yan sanayi alanında üretim yapan **Akkardan** patronu, kriz bahanesine sığınarak sendikal örgütlenmenin tasfiyesine girişti. Fabrikada çalışan Birleşik Metal-İş Sendikası üyesi 108 işçi işten atıldı. DİSK'e bağlı Birleşik Metal-İş Gebze Şubesi'nin örgütlü olduğu Akkardan fabrikasında çalışan işçiler, işten atma saldırısına karşı 12 Şubat günü fabrika önünde aileleriyle birlikte direnişe başladı.

İşçi sınıfına dönük saldırılar yanıtsız kalmıyor artık. İşte İstanbul Ataşehir'deki belediye işçileri de saldırılara karşı direniş yolunu seçenler arasında yerlerini aldılar. Ataşehir, 29 Mart yerel seçimleri ile birlikte Kadıköy Belediyesi bünyesinden çıkarılarak ayrı bir belediye haline getirilmişti. Daha önce Kadıköy Belediyesi'nde çalışan Genel-İş Sendikası'na üye işçilerin Ataşehir Belediyesi'ne geçmeleriyle birlikte alacak problemleri ortaya çıkmıştı. İki belediye arasında alacak konusunda yaşanan anlaşmazlığın faturası işçilere kesilmek istenmişti. Ödenmeyen sosyal haklarıyla ilgili eylemsel bir süreç ören işçiler aynı zamanda sendika avukatları aracılığı ile icra işlemleri de başlatmışlardı. Anlaşmazlık nedeniyle grev kararının alındığı TİS süreci içerisinde, sendikal örgütlenmeye dönük baskılar da arttırılmıştı. İşçilerin örgütlülüğünü bölmek isteyen patron konumundaki CHP'li Ataşehir Belediyesi, 47 işçiyi emekli olmaya zorlamış ve ardından Aralık ayında işçilerin iş akitlerini feshetmişti.

Bunlar gibi sayısız önek var şimdi. Yeni bir işçi baharı başlıyor. Ülkenin dört bir yanında işçiler sokakta, uzun yıllardır ellerinden alınan tüm hak ve kazanımları için sokaktalar. Ve şimdi bizler kendi atölyelerimizde, fabrikalarımızda sınıf kardeşlerimizin açtığı bu yoldan yürümeli, onurumuz ve geleceğimiz için mücadeleyi yükseltmeliyiz!

Adana İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi'nden Adana işçilerine çağrı...

"Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya" karşı kurultaya yürüyoruz!

Bizler işsizlik ortalaması Türkiye'nin iki katı olan Adana'da çalışan işçiler olarak ağır çalışma ve yaşam koşulları altında hayatımızı sürdürüyoruz. Ekonomik krizle birlikte yaşam koşullarımız daha da ağırlaştı. Yaşanan ekonomik krizin faturası, dünya genelinde olduğu gibi ülkemizde de biz işçilere kesildi.

Bu sürede 1 milyonu aşkın işçi sudan bahanelerle ya işten atıldı ya da ücretsiz izinlerle kapı önüne konuldu. Esnek çalışma koşulları daha da ağırlaştırılarak ölümü gösterip sıtmaya razı olmamız istendi. Yıllardır emek verdiğimiz, canımızı ortaya katıp çalıştığımız işyerlerinden patronların kar hırsı yüzünden atıldık. Bunlar yetmezmiş gibi otomatiğe bağlanan zamlarla belimiz daha çok büküldü. Sudan elektiriğe, telefondan gıdaya kadar bir dizi temel ihtiyaçlarımızdan kısarak yaşamımıza devam ediyoruz.

Bizler sigortasız, sendikasız, iş güvencesi olmadan yarınımızı bilmeden çalışıyoruz. Düşük ücretlerle kıt kanaat geçinmeye uğraşıyoruz. Sağlıksız çalışma ortamlarından dolayı hastalanıyor yıllarca meslek hastalıklarıyla gün be gün eriyoruz. Kadın işçiler olarak hem kadın hem işçi olduğumuz için sömürü koşullarında iki kat eziliyoruz. Küçük yaşta kadın erkek demeden çalışmaya başladığımız sanayilerde ağır çalışma koşullarında büyüyoruz. Çalışma koşullarımız içeresinde sayısız sorunla karşılaşıyoruz.

Çalışma ve yaşam koşullarımızın iyileşmesi, sorunlarımızın çözümü bizlerin elinde. Atölyelerde, fabrikalarda, sanayi sitelerinde yan yana gelmekten, birlik olmaktan başka yolumuz yok. Adana sanayi işçileri olarak çalıştığımız sanayi sitelerinde tek bir fabrikanın işçileriymiş gibi birlik olmalıyız. Atölyelerde, fabrikalarda mesai arkadaşlarımıza güvenmekten, onlarla omuz omuza mücadele etmekten başka çaremiz yok. Çocuklarımızın geleceğini, kendi emeğimize, onurumuza sahip çıkmamızın tek yolu örgütlenmek ve mücadele etmektir.

Bizler **Adana İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi** olarak;

Sigortasız çalışmaya karşı,
İşsizliğe karşı,
Düşük ücretlere karşı,
İş güvencesiz çalışmaya karşı,
Esnek çalışma koşullarına karşı,
İnsanca yaşamaya yeten vergiden muaf bir asgari ücret için,
İş güvenliği için,
Güvencesiz çalışmaya, geleceksiz yaşamaya hayır demek için,
Kurultay topluyoruz...

Biz biliyoruz ki; biz mücadele etmezsek, biz güvencesiz çalışmaya geleceksiz yaşamaya dur demezsek, biz TEKEL işçilerin açtığı yoldan yürüyüp mücadele etmezsek, bugün elimizde olanları da kaybedecek daha kötü koşullarda çalışarak yaşamak zorunda kalacağız.

Kaybedeceğimiz bir şey kalmadı, bir tek elimizi kolumuzu bu düzene bağlayan ücretli kölelik düzeninin sömürü zincirleri var üzerimize. Oysa kazanacağımız kocaman bir dünya var.

Biz Adana İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi olarak tüm işçi emekçileri bu sömürü zincirlerini parçalamak için mücadele etmeye ve kurultay çalışmasına güç vermeye çağırıyoruz.

"Örgütlülüğümüz ve haklılığımızla kazandık!"

Adana Ç.Ü. Balcalı Hastanesi'nde örgütlü bulunan DİSK'e bağlı Dev Sağlık İş sendikası, geçtiğimiz günlerde taşerona karşı verdiği mücadeleyi zaferle sonuçlandırdı. Başarıyla biten süreç üzerine Dev Sağlık İş Çukurova Bölge Başkanı Mustafa Hotlar ile bir söyleşi gerçekleştirdik.

SİDER: Balcalı'da kazanımla sonuçlanan ve birçok kuruma örnek olabilecek bir mücadele yürüttünüz. Bu mücadele sürecini anlatır mısınız?

Mustafa Hotlar: Balcalı'da sendikalaşmanın bir gereksinim olduğuna kanaat geçirmiş, çalıştığımız arkadaşlarla bu işin nasıl olacağına dair tartışmalar yürütüyorduk. Çalışmalarımızda, ilkin sendikacılıktan bihaber olan ya da uzak durmaya çalışan insanlarla uğraşmak zorunda kaldık.

Tam o dönemde hastanede ihale dönemi başlamıştı. Hastanede iki taşeron şirket bulunuyordu. Baltümsan yaklaşık olarak 200 işçi çalıştırırken, Tuğçe Temizlik'in 800 civarında işçisi bulunuyordu. Yapılacak ihalelerden sonra burada bir sendikanın olması gerektiğine karar verdik.

Baltümsan kapandıktan sonra işçileri Tuğçe temizliğe aktarıldı. Dönem içinde işçilerin mücadeleden kopuk olması zor bir iş olacağını gösteriyordu.

DİSK'e bağlı bir sendikanın olması için SES aracılığıyla çalışanlara toplantı için çağrı yapıldı. Toplantıya beklenenden daha çok, yaklaşık olarak 250 kişi katıldı. İşçilere sendikanın ne olduğu ve başlarına gelebilecek sorunlar anlatıldı. Bu arada toplantıda şirketin adamları da bulunuyordu. Tehlikeli bir toplantı olabileceği için merkezle bağlantı kurup durumu ifade ettik. SES' e durumu anlatıp Balcalı temsilciğine gelmelerini ve yaşanabilecek soruna karşı bir örgütlenme çalışması yapılmasını belirttik.

Ardından Rektörlükle görüşüp toplantı yeri istendi. Hipokrat salonunda yapılan toplantıya 350 civarında kişi katıldı. Herkes toplantıdan ayrılırken ayın sonunda maaşı aldıklarında sendikaya üye olacaklarını belirttiler.

Bu arada ihale süreci başlamıştı. 29 Kasım ihalesinde yine aynı şirket (Tuğçe Temizlik şirketi) ihaleyi almıştı. Üyelikler başlamadan ihaleyi alır almaz 5 işçi işten çıkarıldı. Çıkarıldıklarını öğrenince hastaneye duyurduk.

Aynı gün öğlen bir direniş gerçekleştirdik. Ertesi gün noteri getirip direnişle birlikte sendika üyeliklerini başlattık. Yaklaşık 500 kişi katılıyordu eylemlere. Ve eylemin 3 günü hastane yönetimi bizleri arayıp, bir yanlış anlaşılma olduğunu arkadaşların işten çıkarılmadığını yeniden iş başı yapacaklarını belirtti. Böylece mücadelemizi kazanıp sendikal örgütlülüğümüzü büyütme çalışmasını başlattık(Kasım 2005).

Örgütlülüğümüzü ve haklılığımızı dillendirmeye başladıkça üniversite, hastane ve şirket yönetimi tarafından tehditler almaya, baskılar görmeye, mücadelenin büyümemesi için engellemelerle karşılaştık. Üniversite yönetimi yaptığı bir toplantıda tüm taşeron işçiler sendikalaştıkları, örgüt ve haklarını istedikleri için tehdit etti. Bu tehditler dâhilinde 6 işçi arkadaş asli görevinden alınıp temizlik işine verildiler. Yazılı tebligatla bildirilmesi gerekirken sözlü bir şekilde yapılan bu uygulamayı 4 işçi arkadaşımız kabul etmediler. 18 gün sonra hiçbir gerekçe gösterilmeden ve çıkış belgesi vermeden iş akitlerinin sona erdiğini öğrendik.

Arkadaşlarımızın haklarını hukuksal anlamda aramak için iş mahkemesine müracaat ettik. 2006'da 12. ayda şube yönetimimizi oluşturup 1. Genel Kurlumuzu gerçekleştirdik. Böylece Çukurova Bölge Şubemizi kurdu.

Baskılar sonucunda inişli çıkışlı bir süreç yaşadık. Ancak buna rağmen inatla, azimle yürüyen çalışma sonucunda 2006'da "taşeronu süpüreceğiz" kararını buradan çıkardık.

Haklılığımıza olan inancımız ve örgütlü gücümüzden aldığımız güçle Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'ndan yaptığımız işin nitcliğinin ve

işverenimizin kim olduğunun tespit edilmesini istedik. Müfettişlerin yapmış olduğu denetimler sonucunda 1990 yılından beri ÇÜ Balcalı Hastanesi'nde yapılan tüm ihalelerin muvaazalı olduğu, bizlerin sağlık işçisi, işverenimizin de ÇÜ Rektörlüğü olduğu müfettişler tarafından karar altına alındı. Buradaki işleyişin işçilerin sendikalaşmasını engellemek, toplu sözleşmeyi engellemek, asgari ücretle çalıştırılmak üzere hazırlanmış bir sistem olduğu Çalışma Bakanlığı müfettişleri tarafından belgelendi. Kararın örneğini ancak 10. ayda alabildik. Aldıktan sonra tescil işlemlerinin yapılması için harekete geçtik.

Çalışma Bakanlığı'ndan bölge çalışmaya gelen emirle birlikte bölge müdürlüğü 2 taşeron şirket üzerinden yürütülen sağlık hizmetlerinde çalışan 1200 işçiyi çalıştıkları şirketleri kanun kapsamı dışında bırakarak asıl işveren olan rektörlüğün siciline tescil işlemlerini yapmıştır.

Kararın karşı tarafın eline ulaşmasıyla birlikte sendika olarak üniversite yönetimini bu hukuksal kazanımımızı görüşmek, geriye dönük haklarımızın tarafımıza verilmesi için bir randevu istedik. 1 ay boyunca yaptığımız tüm girişimlere rağmen rektörlük randevu talebimize cevap vermedi. Çalışma Bakanlığı'nın kararına aldırış etmeyen rektörlük, kapsam dışı bırakılan şirketlerle iş yaparak suç işlemeye devam etmektedir. Buna karşı bizlerde ayın 15'inden itibaren "biz haklıyız biz kazandık, rektörlük tescil işlemlerimizi yap" diye 1 saatlik iş bırakma eylemlerimizi sürdürüyoruz. Bizim taleplerimiz karşılanıncaya kadar çalışma bakanlığının verdiği karar uygulanana kadar eylem ve etkinliklerimiz devam edecektir.

SİDER: Bu kazanımınızın ne tür sonuçları oldu?

Mustafa Hotlar: Buradan başlayan ortak örgütlenme, taşeron işçilerin de sendikalı olabileceğini gösterdi. Son dört yıl içinde yaklaşık 7 bin taşeron sağlık işçisinin sendikamıza üye olması, 12 Eylül döneminden itibaren işçi sınıfı adına olan en büyük kazanımlardan birisidir. Sermaye güvencesiz çalışmayı dayatırken, Dev Sağlık-İş'te örgütlenen Balcalı sağlık işçileri mücadele ederek rektörlük kadrosuna geçmişlerdir.

Övünerek dile getirdiğimizi başarı, TEKEL işçilerinin onurlu direnişinin gölgesinde kalan bir kazanım olarak işçi sınıfı tarihine geçmiştir.

Taşeronda çalıştırılan tüm sağlık emekçilerinin **"güvenceli iş güvenceli gelecek"** hakkına sahip olmaları ve taşeronu sağlıktan tamamen süpürmek için verdiğimiz sözü tutmak Dev Sağlık-İş olarak boynumuzun borcudur.

14 maden işçisi patronların kar hırsı uğruna katledildiler...

Bursa'da yakın bir zaman önce 19 maden işçisinin ölümünün ardından bu kez Balıkesir'deki maden ocağında meydana gelen grizu patlamasında 14 işçi iş cinayetine kurban gitti. Bu katliamın ardından Zonguldak'ta da bir maden işçisi hayatını kaybetti.

Asalak patronlar ve onları koruyan devlet, iş güvenliğiyle ilgili önlemleri "gereksiz masraf" olarak görüldükleri için önlenebilecek kazalar toplu cinayete dönüşüyor.

Katliam olduğunda madenlerdeki çalışma koşulları üzerine bolca laflar ediliyor. Ancak hiçbir önlem alınmıyor. Bundan dolayı Bursa'da yaşanan katliamın acıları dinmeden bu kez de Balıkesir'in Dursunbey İlçesi'ne bağlı Odaköy'deki kömür ocağında grizu patlaması meydana geldi. Balıkesir Ticaret Odası Meclis Başkanı Erhan Ortaköylü'nün sahibi olduğu maden ocağı 13 işçiye mezar oldu.

AKP hükümetinin sözcüleri, işçilere mezar olan madenin "örnek bir işletme" olduğu yalanına sarılıyorlar. Oysa bu ocakta daha önce de 20 işçi katledilmişti. Ortaköylü'ye ait kömür madeninde bundan önce de 3 kez grizu patlamaları meydana gelmişti.

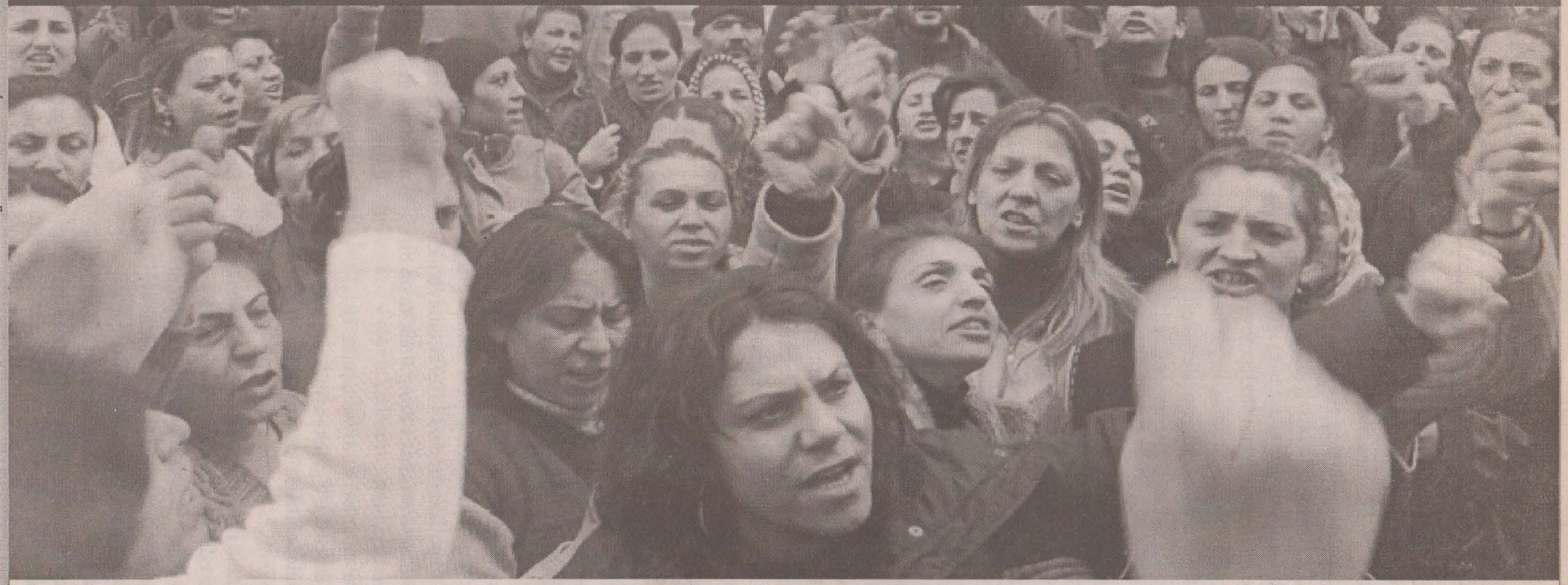
1 Haziran 2006'da da yerin 700 metre derinliğinde meydana gelen grizu patlamasında 17 işçi iş cinayetine kurban gitmişti. 24 Şubat 2007 tarihinde ise yine bir grizu patlamasında 3 işçi yaşamını yitirmişti. 2006'da yaşanan katliamın ardından, olay yerinde inceleme yapan heyetin raporunu dikkate alan TMMOB Jeoloji Mühendisleri Odası, "***madendeki ocaklarda açık ve kapalı usülde üretim yapıldığı, kuralsızlık ve denetimsizliğin hüküm sürdüğü, işçi sağlığı ve güvenliği konusunda yeterli önlemin alınmadığı, yeni kaza risklerinin yüksek olduğu***" nu yetkililere bildirmişti.

2007'de meydana gelen grizu patlaması sonrasında da Maden-İş, maden işçilerinin, her türlü denetim ve gözetimden uzak, her türlü işçi sağlığı ve iş güvenliği önlemlerinden yoksun, insanlık dışı koşullarda ölüm riskiyle yüz yüze çalıştırıldığını ifade etmişti.

Tüm bunlara rağmen önlem almayan patronlar ve onların devleti, 13 işçinin katilidir!

Direnen TEKEL işçileriyle dayanışmaya

1 Nisan'da Ankara'ya!

Adana İşçi Kurultayı Hazırlık Komitesi

İşçi Bülteni Özel Sayı: 542 * Fiyatı: 25 Kr * Mart 2010 * Sahibi ve S. Yazı İşleri Md.: Ayten Özdoğan * EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti. * Mollaşeref Mah. Simsar Sk. 5/3 Fatih/İstanbul
Tel/Fax: 0 (212) 621 74 52 * Baskı: Özdemir Mat Davutpaşa Cad Güven Sanayi sit C Blok No: 242 Topkapı İstanbul * 577 54 92